

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 209

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 882 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) și ale art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	2–3
Decizia nr. 883 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în redactarea anterioară Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale....	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.325. — Ordin al ministrului educației privind completarea anexei la Ordinul ministrului educației nr. 5.140/2019 pentru aprobarea Metodologiei privind mobilitatea academică a studenților	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 882**

din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) și ale art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) și ale art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Iconie Sîrbu în Dosarul nr. 2.173/252/2016** al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.399D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că există jurisprudență a Curții Constituționale în materie și solicită menținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.173/252/2016**, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) și ale art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Iconie Sîrbu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat în contextul unui litigiu privind solicitarea unor daune materiale și morale rezultate în urma unui accident de circulație, precum și în contextul declanșării procedurilor privind falimentul societății de asigurări.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare principiului accesului liber la justiție, având în vedere că, în

speță, instanța judecătorească a dispus încetarea acțiunii aflate pe rolul său, invocându-le ca temei legal pentru a proceda în acest sens.

6. **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, care este aplicabilă *mutatis mutandis* și în ceea ce privește dispozițiile criticate în cauza de față.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 75 alin. (1) și ale art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins:

— Art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „(1) *De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul încheierii procedurii în condițiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silită suspendate încetează.*”;

— Art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014: „(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare. Creanțele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului și se supun examinării și înscrierii lor în tabelul creanțelor, potrivit prezentei legi. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate, respectiv aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea, indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

13. Aplicând aceste considerentele de principiu la speța dedusă judecării, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate indică textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, respectiv art. 75 alin. (1) și art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, textul de referință pretins încălcat, respectiv art. 21 din Constituție referitor la accesul liber la justiție

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (1) și ale art. 262 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Iconie Sîrbu în Dosarul nr. 2.173/252/2016** al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil, însă nu motivează pretinsa contrarietate existentă între prevederile legale și cele constituționale, rezumându-se la a afirma că prevederile criticate sunt contrare principiului accesului liber la justiție ca urmare a aplicării acestora de către instanța judecătorească la litigiul dedus judecării, fără a se arăta însă în ce mod sunt afectate prevederile constituționale prin normele criticate.

14. Față de această împrejurare, având în vedere cadrul general coroborat al procedurilor de insolvență în ceea ce privește deschiderea procedurii falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare și efectele aferente deschiderii procedurii, coroborate cu cele cuprinse în Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 24 iulie 2015, precum și conținutul cuprinzător al accesului liber la justiție și al dreptului la un proces echitabil prevăzute de dispozițiile constituționale și convenționale, nu se poate deduce în mod rezonabil ce are în vedere autorul excepției de neconstituționalitate, iar Curtea nu poate formula propriile critici, la care, ulterior, să și răspundă (a se vedea, spre exemplu, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

15. Ca atare, nu sunt îndeplinite cerințele privind motivarea excepției de neconstituționalitate prevăzute de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și dezvoltate pe cale jurisprudențială, spre exemplu, prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, precitată.

16. De altfel, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate este mai degrabă nemulțumit de modul în care normele criticate au fost interpretate și aplicate de către instanțele de judecată în succesiunea desfășurării litigiilor care au avut ca obiect soluționarea unor cereri prin care s-a solicitat instanței de judecată să oblige o societate de asigurare/reasigurare să acorde anumite daune materiale și morale ca urmare a producerii unui accident, societate care a intrat sub incidența Legii privind procedurile de insolvență.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 883

din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în redactarea anterioară Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Aurelian Tomescu în Dosarul nr. 10.695/236/2017 al Judecătoria Giurgiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.520D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că în materia criticată există jurisprudență a Curții Constituționale și nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.695/236/2017, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Aurelian Tomescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că singura modalitate de identificare a unei persoane fizice o constituie codul numeric personal, iar lipsa acestuia din cuprinsul procesului-verbal de contravenție face practic imposibilă identificarea persoanei sancționate. Față de caracterul obligatoriu al dispozițiilor cuprinse în art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care prevăd că procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în

mod obligatoriu elementele/mențiunile prevăzute în cuprinsul acestui articol, se impune ca lipsa acestora să fie sancționată cu nulitatea procesului-verbal, nulitate care să se constate și din oficiu, practic să fie o nulitate absolută care să poată fi invocată oricând și în orice fază a procesului civil. Or, art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu conține toate mențiunile cuprinse în art. 16 din același act normativ printre clauzele care atrag nulitatea absolută ce se poate constata din oficiu, spre exemplu, data și locul unde este încheiat procesul-verbal de constatare a contravenției, datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului, descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, a căror lipsă poate fi sancționată numai cu nulitatea relativă. Prin urmare, prevederile criticate sunt discriminatorii în ceea ce privește accesul la justiție, întrucât numai cetățenii care se află în ipoteza art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 pot solicita nulitatea absolută a procesului-verbal de constatare a contravenției, iar nu și cei care se regăsesc în situațiile cuprinse în art. 16 din același act normativ.

6. **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 16 și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001. Având în vedere critica formulată, în realitate, obiectul acesteia este circumscris la art. 16 alin. (1) și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispoziții care între momentul formulării excepției de neconstituționalitate de către autorul acesteia și momentul

sesizării au fost modificate și completate prin Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 25 iulie 2018, păstrându-se, în principiu, soluția legislativă criticată cu privire la mențiunile pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal de constatare a unei contravenții și a căror lipsă poate conduce la nulitatea acestuia, la care însă s-au adăugat și alte elemente suplimentare, cum este cerința privind codul numeric personal. Prin urmare, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate în forma avută la data invocării excepției de neconstituționalitate, respectiv în redactarea anterioară Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, și care au următorul cuprins:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*”;

— Art. 17: „*Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de faptul că art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu conține toate mențiunile cuprinse în art. 16 din același act normativ printre clauzele care atrag nulitatea absolută ce se poate constata din oficiu, aspect care conduce la o discriminare în ceea ce privește accesul la justiție, întrucât numai cetățenii care se află în ipoteza art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 pot solicita nulitatea absolută a procesului-verbal de constatare a contravenției, iar nu și cei care se regăsesc în celelalte situații cuprinse în art. 16 din același act normativ.

13. Din evaluarea cadrului legal în materie, astfel cum era în vigoare la data la care a produs efecte în cauză, Curtea constată că dispozițiile criticate prevăd elementele componente pe care trebuie să le conțină procesul-verbal de constatare a contravenției, respectiv: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul

constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea. Însă lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal, nulitate ce se constată și din oficiu.

14. În ceea ce privește reglementarea unor sancțiuni de natura celor instituite prin normele criticate, Curtea, în jurisprudența sa, a arătat că legiuitorul este liber să reglementeze cu privire la răspunderea contravențională a persoanei juridice sau fizice, întrucât niciun articol din Legea fundamentală nu interzice reglementarea unei astfel de răspunderi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 128 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 6 iunie 2016, paragraful 19). Prin urmare, legiuitorul are competența de a stabili și criteriile și condițiile în care poate fi atrasă răspunderea contravențională a persoanei juridice sau fizice, precum și elementele componente ale procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, a căror lipsă să se constituie într-o nulitate absolută sau nulitate relativă, fiind ținut în acest sens de o condiție de rezonabilitate pentru determinarea motivelor de ordine publică, în funcție de evoluția societății, și care conduc la o asemenea sancțiune.

15. În ceea ce privește critica raportată la art. 16 coroborat cu art. 21 din Constituție, Curtea constată că principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019). Atât Curtea Constituțională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 23 octombrie 1995, 2 septembrie 1998, 16 noiembrie 2004, 18 iulie 2006 și 27 septembrie 2011, pronunțate în cauzele *Gradinger împotriva Austriei*, paragraful 42, *Kadubec împotriva Slovaciei*, paragraful 57, *Lauko împotriva Slovaciei*, paragraful 64, *Canady împotriva Slovaciei*, paragraful 31, *Stefanec împotriva Republicii Cehe*, paragraful 26, *Menarini Diagnostics S.R.L. împotriva Italiei*, paragraful 58, au reținut că încredințarea către autoritățile administrative a sarcinii de a constata și de a sancționa contravențiile nu este incompatibilă cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și trebuie subliniat că este obligatoriu ca partea sancționată să poată sesiza un tribunal pentru a se pronunța asupra deciziei

care a fost luată împotriva sa, tribunal care să ofere garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenție.

16. Or, o asemenea obligație este respectată prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, care cuprinde capitolul IV *Căile de atac*. Astfel, potrivit art. 31, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia. Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competența exclusivă a instanței prevăzute de lege [art. 32 alin. (2)]. Astfel, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură (spre exemplu, Decizia nr. 353 din 24 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 12 iunie 2012, Decizia nr. 844 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 12 septembrie 2011, sau Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009).

17. În virtutea prevederilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, contravenientului i se asigură, fără nicio îngrădire, dreptul de a se adresa justiției, acesta putând formula o plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, ocazie cu care poate solicita anularea acestuia. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, având în vedere că art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede faptul că instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii

confiscării. Astfel, revine instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Distinct de cele prezentate mai sus, în ceea ce privește completarea unui text de lege, critica având un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. Astfel, Curtea Constituțională nu are competența să creeze noi norme legale prin completarea unui text legal deja existent, ci doar să verifice conformitatea normelor existente cu exigențele constituționale și să constate constituționalitatea sau neconstituționalitatea acestora. De altfel, în acord cu prevederile constituționale ale art. 61 alin. (1) din Constituție, în dinamica legislativă prevederile criticate au fost completate în sensul dorit de autorul excepției de neconstituționalitate în ceea ce privește mențiunea referitoare la codul numeric personal pentru persoanele care au atribuit un asemenea cod. Astfel, prin art. 20 pct. 5 din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost modificat, iar în prezent acesta dispune că lipsa uneia dintre mențiunile privind numele și prenumele agentului constator, numele și prenumele contravenientului, codul numeric personal pentru persoanele care au atribuit un asemenea cod, iar, în cazul persoanei juridice, lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal, care se constată și din oficiu.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurelian Tomescu în Dosarul nr. 10.695/236/2017 al Judecătorei Giurgiu — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în redactarea anterioară Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind completarea anexei la Ordinul ministrului educației nr. 5.140/2019 pentru aprobarea Metodologiei privind mobilitatea academică a studenților

Având în vedere prevederile:

— art. 142, 147, 199, 200, 222 și 224 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare; și

— ale Ordonanței Guvernului nr. 22/2009 privind stabilirea cuantumului minim al taxelor de școlarizare, în valută, a cetățenilor care studiază pe cont propriu în România, din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, precum și din cele care nu fac parte din Spațiul Economic European și din Confederația Elvețiană, aprobată cu modificări prin Legea nr. 1/2010, având în vedere Referatul de aprobare nr. 470/DGRIAE din 2.03.2022,

luând în considerare prevederile art. 7 din Convenția cu privire la recunoașterea atestatorilor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997, ratificată prin Legea nr. 172/1998,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului educației nr. 5.140/2019 pentru aprobarea Metodologiei privind mobilitatea academică a studenților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 12 septembrie 2019, se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care studentul sau studentul doctorand nu poate dovedi studiile parcurse prin documente emise de către instituția de învățământ superior pe care a frecventat-o anterior în Ucraina, instituția de învățământ superior din România evaluează, pe baza unor criterii proprii și cu respectarea bunelor practici internaționale, rezultatele învățării, competențele și abilitățile și decide cu privire la recunoașterea și acordarea creditelor de studiu transferabile.

(3) Studentul sau studentul doctorand aflat în situația menționată la alin. (2) va prezenta instituției de învățământ superior din România, înainte de finalizarea studiilor, diplomele care i-au permis accesul în ciclul de studii la care a fost înmatriculat.”

2. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Prin derogare de la prevederile art. 4, în anii universitari 2021—2022 și 2022—2023, mobilitatea academică

pentru cetățenii din țările terțe ale Uniunii Europene, care provin din instituțiile de învățământ superior recunoscute în Ucraina, se realizează ca urmare a demersului studentului, cu acordul instituției primitoare.”

3. La articolul 10, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Mobilitatea academică definitivă a studenților menționați la art. 4¹ se realizează cu taxă, conform Ordonanței Guvernului nr. 22/2009 privind stabilirea cuantumului minim al taxelor de școlarizare, în valută, a cetățenilor care studiază pe cont propriu în România, din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, precum și din cele care nu fac parte din Spațiul Economic European și din Confederația Elvețiană, aprobată cu modificări prin Legea nr. 1/2010.

(4) În anii universitari 2021—2022 și 2022—2023, prin excepție de la prevederile alin. (3), studenții, cetățeni ai Ucrainei, pot beneficia de finanțare de la bugetul de stat sau din alte surse, prin Ministerul Educației și, respectiv, instituțiile de învățământ superior, conform art. 224 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 2 martie 2022.
Nr. 3.325.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

